

Knut Mattsson död

Vår älskade

Knut Mattsson

* 17/1 1918

har idag lämnat oss. Innerligt sorgd och saknad men i ljus och tacksamt minne bevarad av oss, syskon, övrig släkt och vänner.

Burs den 23 april 1981

MAJ

Göran och Anne-Cathrine

Håkan och Marianne

Anders och Inger

Lena

Barnbarnen

Sänd, Herre, dina änglar ut,
att själen må vid livets slut
av dem till himlen föras;

Och låt min trötta kropp i ro
sig vila i sitt tysta bo,
tills där din röst skall höras.

Jordfästning i Hablingbo
kyrka torsdagen den 30/4.
kl. 13.00

Knut Mattsson är död. En av Sudrets främsta talesmän, en av Gotlands färgstarkaste idrottsledare är borta. Han blev 63 år.

Knut Mattsson, som bodde i Burs sen några år, föddes i Hablingbo. Efter realexamen i Visby arbetade han som affärsbiträde i Hablingbo, Levide och Barlingbo. I mitten av 40-talet övertog han och hustrun Maj affären hemma i Hablingbo. Den drev de ett 20-tal år, ett tag försides med taxirörelse.

Till slut blev handelsboden för trång för Knut. Han blev lärare och predikant. Han hade lärarjobb i Klintehamn, Burs, Levide och Hemse. Och han hade venia, som han fick av biskop Algot Anderberg, för att predika i kyrkan. Efter att ha varit marknadsförare ett tag för ett Hemseföretag slöt sig ringen, han blev handlare igen - denna gång i Fidenäs.

Det är ändå inte som yrkesman på dessa skilda områden som man kommer att minnas Knut Mattsson. Det är som talesman - både i tal och skrift - för Sudret och som idrottsledare av stort format. Grunden för dessa starka engagemang fick han hemma i Hablingbo.

Knut Mattsson

Hans hjärtebarn inom idrottsrörelsen var Suderalliansen, en sammanslutning som gav idrottspubliken på södra Gotland många högtidsstunder. Knut talade ofta med glädje om de lyckliga, framgångsrika åren med Suderalliansen.

Knut Mattsson arbetade som ledare inom Gotlands Fotbolls- förbund, Gotlands Bandyförbund, Gotlands Friidrottsförbund och Gotlands Varpaförbund, där han var ordförande i fjorton år. Han la också ner ett stort arbete inom Föreningen Gotländsk Idrott (FGI) och Svenska Varpaförbundet, där han talade för Gotland och gufnisk idrott med kraft och kunnande. Även Gotlands Idrottsförbund drog nytta av hans kunnande, bland annat i valberedningen.

Han blev också belönad för sina ledarinsatser, bland annat fick han guld av Sveriges Riksidrottsförbund, Svenska Varpaförbundet, Gotlands Idrottsförbund och Gotlands Varpaförbund.

Han hade även engagemang

på klubbnivå, för han var aldrig sen att ge idrotten ett handtag.

Och han ville själv vara med och idrotta i det längsta, även om det tog emot och smärtade.

Men han blev sjuk och efter hand bröts krafterna ner, men de stunder han kände sig bättre syntes och hördes han igen. Ett av de sista inlägg han gjorde i Gotlands Allehanda - där han var flitig medarbetare - handlade om varpa.

Närmast sörjande är hustrun Maj, barnen Göran, Håkan, Anders och Lena och deras familjer. 25/4-81

KNUT MATTSSON. På valborgsmässafton jordfästes Knut Mattsson, Burs, i Hablingbo kyrka.

Kantor var Siv Johansson och Torsten Jacobsson sjöng solo och Reimond Lindgren spelade solo på trumpet. Kyrkoherde Gunhild Bergmar förrättade jordfästningen. Hon utgick i sitt griftetal från Uppenbarelsebokens ord »Jag är den förste och den siste och den levande». Hon citerade även psalm 210, som sedan sjöngs gemensamt. Efter jordfästningsakten följde begravningsmässan och psalm 297:3.

I blomsterskörden, som hedrade den avlidne, märktes hälsningar från skolstyrelsen i kommunen, Svenska Varpaförbundet, Gotlands Idrottsförbund, Gotlands Varpaförbund, Föreningen Gotländsk Idrott, Hablingbo IK och femton andra gotländska idrottsföreningar, Hemse Rotary, Hablingbo bygdegårdsförening, arbetskamraterna under åren vid Owe Pettersson AB, ICA Essve, Gotlands Allehanda och GA-journalisterna.

Många hade också, till den avlidnes minne, sänt gåvor till Svenska kyrkans mission, Lutherhjälpen, IMs hjälparbete, Svenska Journalens läkarmission och Hjärtfonden. 4/5-81

Vid minnesstunden på Hemse hotell, talade bland andra skolkamraten Erik Larsson, varpaförbundets Klas Kristiansson, rektor Ivan Jacobsson och folkskollärare Märten Wessberg, som läste en vers och en hälsning från släktingar i Sproge som inte kunde vara med.

Carin och Uno Thornblad sjöng duett, Torsten Jacobsson solo och Reimond Lindgren spelade trumpet i minnesstunden, som avslutades med att den avlidnes son Göran Mattsson framförde de närmastes tack för hedersbevisningen.